meije lumme ning-jäe al leiame, seſt ma olen niſugguſt rohto ſiin leidnud, ja kui meije ühhe pöddra tappame, on tarwis et meje temma werd ſojalt jome.

Kaks temma ſeltſimeeſtest wõtſid temma nou järrele tehha, ja ſaid terwesk; agga se kolmas, kes lihhaw ja laisk olli, ei tahtnud mitte ſeddaſamma tehha, ſeſt ta armastas omma rahho ülle wägga, pöddra werri ep olnud temma mokka pärraſt. Temma ſeltſimehhed ſaid pea omma terwiſt kätte, agga ſelle laiſa Matroſi haigus läks ikka pahhemaks, et temma mitte ennam ei joudnud wälja miñna. Temma ſai wimaks ni kangeste haigeks, et ta ennaſt ennam ei ſudand ligutada, egga omma kät ſu pole tõsta; temma ſeltſi-mehhed piddid tedda nüüd kui ühte wäetima laſt ſõõtma. Kuus aastad pärrastikko olli temma ſeddawiſi haige, agga ſeitsmema hakkatusſes heitis temma hinge.

Meje waeſed Matroſid mõtleſid ſe peäle, kuida ne nmad enneſele ühhe lampi peakſid tegzema, ſepärraſt otſiſid nemmad ühtſuggu sawi, kenneſt woikſid lampi tehha, ja ſelle paistes pitka öde ajal tööd tehha. Onne pärraſt leidſid nemmad järwe äres, mis nemmad otſiſid, ja teggid mittokord katſudes ühhe tampi. Tahteks prukiſid nemmad särkide rähwalad, ja õlli aſſemel panti pöddra-raswa ſisſe. Et woikſid ennaſt weel parreminne ſelle kibbeda külma wasto kaitſeda, ömbleſid nemmad ſapod ja rided karro-ning rebbaſe-nahhadeſt. Näela teggid nemmad ühheſt raud naelaſt, ja nidi aſſemel wõtſid nemmad pöddra ſoned.

Näljaudamal talwe-ku päwal hakkas se ö, mis nelli kuud pikk on mis muiſt wõrmaliſte-muiſt ku-paistuſſe läbbi ſai walgustud. Ku ei läinud pea kahhe ku ſees mitte loja, ning meje waeſed Matroſid ei woinud mitte päwa- ja öe-aja wahhel wahhed leida. Külm läks haaw-hawalt ni kangeks, et nemmad pea ei ſudand enneſele ſoja ſata. Se ſuur tulli, mis allati nende ahhius põlles, olli nagge omma ſojendamiſſe woimuſt ärrakautanud. Seſt kui nemmad ommad jallad öjete tulle liggi pannid, ſiis tundſid nemmad esſite ſoja, kui nende